

KOMISIJAS REGULA (ES) Nr. 717/2014**(2014. gada 27. jūnijs)****par Līguma par Eiropas Savienības darbību 107. un 108. panta piemērošanu *de minimis* atbalstam zvejniecības un akvakultūras nozarē**

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 108. panta 4. punktu,

ņemot vērā Padomes 1998. gada 7. maija Regulu (EK) Nr. 994/98 par to, kā piemērot Līguma par Eiropas Savienības darbību 107. un 108. pantu attiecībā uz dažu kategoriju valsts horizontālo atbalstu ⁽¹⁾,publicējusi šīs regulas projektu ⁽²⁾,

apspriedusies ar Valsts atbalsta padomdevēju komiteju,

tā kā:

- (1) Valsts finansējums, kas atbilst Līguma 107. panta 1. punkta kritērijiem, ir valsts atbalsts, un par to ir jāpaziņo Komisijai, kā paredzēts Līguma 108. panta 3. punktā. Tomēr Padome saskaņā ar Līguma 109. pantu var noteikt atbalsta kategorijas, kas ir atbrīvotas no minētās paziņošanas prasības. Saskaņā ar Līguma 108. panta 4. punktu Komisija var pieņemt regulas par minētajām valsts atbalsta kategorijām. Ar Regulu (EK) Nr. 994/98 Padome saskaņā ar Līguma 109. pantu nolēma, ka viena no šādām kategorijām varētu būt *de minimis* atbalsts. Attiecīgi tiek uzskatīts, ka *de minimis* atbalsts, kas ir vienam vienotam uzņēmumam noteiktā laikposmā piešķirts atbalsts, kurš nepārsniedz konkrēti noteiktu summu, neatbilst visiem Līguma 107. panta 1. punkta kritērijiem, un tāpēc paziņošanas procedūra uz to neattiecas.
- (2) Komisija daudzos lēmumos ir skaidrojusi jēdzienu "atbalsts" Līguma 107. panta 1. punkta nozīmē. Turklāt Komisija savu politiku par *de minimis* robežlielumu, līdz kuram var uzskatīt, ka Līguma 107. panta 1. punkts nav piemērojams, sākotnēji darīja zināmu paziņojumā par *de minimis* noteikumu valsts atbalstam ⁽³⁾ un pēc tam Komisijas Regulās (EK) Nr. 69/2001 ⁽⁴⁾ un (EK) Nr. 1998/2006 ⁽⁵⁾. Ņemot vērā īpašos noteikumus, ko piemēro zvejniecības un akvakultūras nozarē, un risku, ka pat neliels atbalsta apjoms varētu atbilst Līguma 107. panta 1. punkta kritērijiem, zvejniecības un akvakultūras nozare tika izslēgta no minēto regulu darbības jomas. Komisija jau ir pieņēmusi vairākas regulas, kurās paredzēti noteikumi par *de minimis* atbalstu, ko piešķir zvejniecības un akvakultūras nozarē, un jaunākā no tām ir Regula (EK) Nr. 875/2007 ⁽⁶⁾. Saskaņā ar minēto regulu *de minimis* atbalsta kopsomma, kas piešķirta vienam vienotam uzņēmumam, kurš darbojas zivsaimniecības nozarē, ir uzskatāma par neatbilstīgu visiem EK līguma 87. panta 1. punkta kritērijiem, ja tā nepārsniedz EUR 30 000 vienam saņēmējam triju fiskālo gadu laikā un ir mazāka par kumulatīvo summu, kas noteikta katrai dalībvalstij un ir 2,5 % no gadā saražotās zivsaimniecības produkcijas. Ņemot vērā Regulas (EK) Nr. 875/2007 piemērošanā gūto pieredzi, ir lietderīgi pārskatīt dažus nosacījumus, kas paredzēti minētajā regulā, un aizstāt to.
- (3) Ir lietderīgi *de minimis* atbalsta summai, kuru viens vienots uzņēmums jebkurā triju gadu periodā drīkst saņemt no vienas dalībvalsts, robežlielumu atstāt EUR 30 000 apmērā. Minētais robežlielums joprojām ir nepieciešams, lai nodrošinātu, ka ikvienu šīs regulas darbības jomā ietilpstošu pasākumu var uzskatīt par tādu, kas neietekmē tirdzniecību starp dalībvalstīm un nerada vai nedraud radīt konkurences kropļojumus, ja šāda atbalsta kopējā summa, kas piešķirta visiem uzņēmumiem zvejniecības un akvakultūras nozarē triju gadu laikā, ir mazāka par kumulatīvo summu, kura noteikta katrai dalībvalstij un ir 2,5 % no zivsaimniecības, proti, zvejas, apstrādes un akvakultūras darbību, gada apgrozījuma (valsts maksimālais apjoms).

⁽¹⁾ OV L 142, 14.5.1998., 1. lpp.⁽²⁾ OV C 92, 29.3.2014., 22. lpp.⁽³⁾ Komisijas Paziņojums par *de minimis* noteikumu valsts atbalstam (OV C 68, 6.3.1996., 9. lpp.).⁽⁴⁾ Komisijas 2001. gada 12. janvāra Regula (EK) Nr. 69/2001 par EK Līguma 87. un 88. panta piemērošanu *de minimis* atbalstam (OV L 10, 13.1.2001., 30. lpp.).⁽⁵⁾ Komisijas 2006. gada 15. decembra Regula (EK) Nr. 1998/2006 par Līguma 87. un 88. panta piemērošanu *de minimis* atbalstam (OV L 379, 28.12.2006., 5. lpp.).⁽⁶⁾ Komisijas 2007. gada 24. jūlija Regula (EK) Nr. 875/2007 par EK līguma 87. un 88. panta piemērošanu *de minimis* atbalstam zivsaimniecības nozarē un par Regulas (EK) Nr. 1860/2004 grozīšanu (OV L 193, 25.7.2007., 6. lpp.).

- (4) Uzņēmums Līguma konkurences noteikumu nozīmē ir ikviens subjekts, kas veic saimniecisko darbību, neatkarīgi no tā juridiskā statusa un finansēšanas veida ⁽¹⁾. Eiropas Savienības Tiesa ir atzinusi, ka visi subjekti, kurus (juridiski vai faktiski) kontrolē viens un tas pats subjekts, ir uzskatāmi par vienu vienotu uzņēmumu ⁽²⁾. Lai nodrošinātu juridisko noteiktību un samazinātu administratīvo slogu, šajā regulā būtu jāparedz izsmeļošs saraksts ar skaidriem kritērijiem, lai noteiktu, kad divi vai vairāki vienas dalībvalsts uzņēmumi ir uzskatāmi par vienu vienotu uzņēmumu. No "saistītu uzņēmumu" noteikšanas kritērijiem, kas iedibināti mazo un vidējo uzņēmumu (MVU) definīcijā Komisijas Ieteikumā 2003/361/EK ⁽³⁾ un Komisijas Regulas (EK) Nr. 800/2008 ⁽⁴⁾ I pielikumā, Komisija ir atlasījusi tos kritērijus, kas ir piemēroti šīs regulas mērķiem. Attiecīgie kritēriji publiskajām iestādēm jau ir zināmi un, ņemot vērā šīs regulas darbības jomu, būtu jāpiemēro gan MVU, gan lielajiem uzņēmumiem. Minētajiem kritērijiem būtu jānodrošina, ka, piemērojot *de minimis* noteikumu, saistītu uzņēmumu grupu uzskata par vienu vienotu uzņēmumu, bet uzņēmumus, kuriem nav savstarpēju attiecību, izņemot to, ka ikvienam no tiem ir tieša saikne ar vienu un to pašu publisko struktūru vai struktūrām, neuzskata par savstarpēji saistītiem uzņēmumiem. Tādējādi tiek ņemta vērā īpašā situācija, kādā ir vienas un tās pašas publiskās struktūras vai struktūru kontrolētie uzņēmumi, kuriem var būt neatkarīgas lemtvaras.
- (5) Ņemot vērā kopējās zivsaimniecības politikas darbības jomu un zvejniecības un akvakultūras nozares definīciju, kas noteikta Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1379/2013 ⁽⁵⁾ 5. panta d) punktā, šī regula būtu jāpiemēro uzņēmumiem, kuri nodarbojas ar zvejas un akvakultūras produktu ražošanu, apstrādi un tirdzniecību.
- (6) Vispārpieņemts princips ir tāds, ka atbalsts nebūtu jāpiešķir tad, ja nav ievēroti ES tiesību akti, konkrētāk, kopējās zivsaimniecības politikas noteikumi. Tas attiecas arī uz *de minimis* atbalstu.
- (7) Lai nodrošinātu saskanību ar kopējās zivsaimniecības politikas un Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fonda mērķiem, šīs regulas darbības jomā noteikti nebūtu jāietilpst atbalstam, kura mērķis ir zvejas kuģu iegāde vai zvejas kuģu galvenā dzinēja vai palīgdzinēja modernizācija vai nomaiņa, un atbalstam par jebkādam neattiecināmām darbībām, kas minētas Regulā (ES) Nr. 508/2014 ⁽⁶⁾.
- (8) Eiropas Savienības Tiesa ir noteikusi, ka, tiklīdz Savienība ir pieņēmusi tiesību aktu par tirgus kopīgu organizāciju konkrētā lauksaimniecības nozarē, dalībvalstu pienākums ir atturēties no tādu pasākumu veikšanas, kas varētu kaitēt kopīgajai organizācijai vai paredzēt izņēmumus no tās ⁽⁷⁾. Šo principu piemēro arī zvejniecības un akvakultūras nozarē. Minētā iemesla dēļ šī regula nebūtu piemērojama atbalstam, kura summa ir noteikta, pamatojoties uz iepirkto vai tirgū laisto produktu cenu vai daudzumu. Tāpat tā nebūtu piemērojama atbalstam, kas saistīts ar pienākumu šajā atbalstā dalīties ar primārajiem ražotājiem.
- (9) Šī regula nebūtu piemērojama eksporta atbalstam un atbalstam, ko piešķir ar nosacījumu, ka importa preču vietā tiek izmantotas vietējās preces. Tā jo īpaši nebūtu piemērojama atbalstam izplatīšanas tīkla izveides un darbības finansēšanai citās dalībvalstīs vai trešās valstīs. Atbalstu par izdevumiem saistībā ar dalību tirdzniecības izstādēs vai pētījumu vai konsultāciju pakalpojumiem, kas vajadzīgi jauna vai esoša produkta laišanaī jaunā tirgū citā dalībvalstī vai kādā trešā valstī, parasti neuzskata par eksporta atbalstu.
- (10) Ja uzņēmums darbojas zvejniecības un akvakultūras nozarē un darbojas arī citās nozarēs vai veic citas darbības, kas ietilpst Komisijas Regulas (ES) Nr. 1407/2013 ⁽⁸⁾ darbības jomā, atbalstam, ko piešķir minētajām citām nozarēm vai darbībām, būtu jāpiemēro minētā regula ar nosacījumu, ka attiecīgā dalībvalsts ar tādiem piemērotiem līdzekļiem kā darbību vai izmaksu nošķiršana nodrošina, ka darbība zvejniecības un akvakultūras nozarē negūst labumu no *de minimis* atbalsta, ko piešķir saskaņā ar minēto regulu.

⁽¹⁾ Spriedums lietā C-222/04 *Ministero dell'Economia e delle Finanze/Cassa di Risparmio di Firenze SpA* un citi, 2006, Krājums, I-289. lpp.

⁽²⁾ Spriedums lietā C-382/99 *Niederlande/Komisija*, 2002, Krājums, I-5163. lpp.

⁽³⁾ Komisijas 2003. gada 6. maija Ieteikums 2003/361/EK par mikrouzņēmumu, mazo un vidējo uzņēmumu definīciju (OV L 124, 20.5.2003., 36. lpp.).

⁽⁴⁾ Komisijas 2008. gada 6. augusta Regula (EK) Nr. 800/2008, kas atzīst noteiktas atbalsta kategorijas par saderīgām ar kopējo tirgu, piemērojot Līguma 87. un 88. pantu (OV L 214, 9.8.2008., 3. lpp.).

⁽⁵⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 11. decembra Regula (ES) Nr. 1379/2013 par zvejas un akvakultūras produktu tirgu kopīgo organizāciju un ar ko groza Padomes Regulas (EK) Nr. 1184/2006 un (EK) Nr. 1224/2009 un atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 104/2000 (OV L 354, 28.12.2013., 1. lpp.).

⁽⁶⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 15. maija Regula (ES) Nr. 508/2014 par Eiropas Jūrlietu un zivsaimniecības fondu un ar ko atceļ Padomes Regulas (EK) Nr. 2328/2003, (EK) Nr. 861/2006, (EK) Nr. 1198/2006 un (EK) Nr. 791/2007 un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1255/2011 (OV L 149, 20.5.2014., 1. lpp.).

⁽⁷⁾ Spriedums lietā C-456/00 *Francija/Komisija*, 2002, Krājums, I-11949. lpp.

⁽⁸⁾ Komisijas 2013. gada 18. decembra Regula (ES) Nr. 1407/2013 par Līguma par Eiropas Savienības darbību 107. un 108. panta piemērošanu *de minimis* atbalstam (OV L 352, 24.12.2013., 1. lpp.).

- (11) Ja uzņēmums darbojas zvejniecības un akvakultūras nozarē, kā arī lauksaimniecības produktu primārās ražošanas nozarē, atbalstam, ko piešķir pirmajai minētajai nozarei vai darbībām, būtu jāpiemēro šī regula ar nosacījumu, ka attiecīgā dalībvalsts ar tādiem piemērotiem līdzekļiem kā darbību vai izmaksu nošķiršana nodrošina to, ka lauksaimniecības produktu primārā ražošana negūst labumu no *de minimis* atbalsta, ko piešķir saskaņā ar šo regulu.
- (12) Šajā regulā būtu jāparedz noteikumi, kas nodrošina, ka nav iespējams apiet atbalsta maksimālās intensitātes, kuras noteiktas īpašās regulās vai Komisijas lēmumos. Tajā būtu jāparedz arī skaidri un viegli piemērojami kumulācijas noteikumi.
- (13) Trīs gadu laikposms, kuru ņem vērā šīs regulas mērķiem, būtu jānosaka pēc slidošā principa, tas ir, pirms katras jaunas *de minimis* atbalsta piešķiršanas ir jāņem vērā attiecīgajā fiskālajā gadā un iepriekšējos divos fiskālajos gados piešķirtā *de minimis* atbalsta kopsumma.
- (14) Šī regula neizslēdz iespēju, ka pasākums netiek uzskatīts par valsts atbalstu Līguma 107. panta 1. punkta nozīmē, to pamatojot ar šajā regulā neizklāstītiem apsvērumiem, piemēram, tāpēc, ka pasākums atbilst tirgus ekonomikas dalībnieka principam vai neparedz valsts līdzekļu nodošanu. Jo īpaši Savienības finansējums, kuru centrāli pārvalda Komisija un kurš nav dalībvalsts tiešā vai netiešā kontrolē, nav uzskatāms par valsts atbalstu un nebūtu jāņem vērā, nosakot, vai ir ievērots attiecīgais robežlielums vai valsts maksimālais apjoms.
- (15) Pārredzamības, vienlīdzīgas attieksmes un efektīvas uzraudzības labad šī regula būtu jāpiemēro tikai tādām *de minimis* atbalstam, kuram ir iespējams iepriekš precīzi aprēķināt bruto dotācijas ekvivalentu, neveicot riska novērtējumu ("pārredzams atbalsts"). Šādus precīzus aprēķinus ir iespējams veikt, piemēram, dotācijām, procentu likmju subsīdijām, nepārsniedzamiem nodokļu atbrīvojumiem vai citiem instrumentiem, kuros ir paredzēts maksimālais apjoms, kas nodrošina, ka netiek pārsniegts attiecīgais robežlielums. Maksimālā apjoma noteikšana nozīmē, ka tad, ja atbalsta precīzā summa nav vai vēl nav zināma, dalībvalstij ir jāpieņem, ka šī summa ir vienāda ar maksimālo robežu, lai tādējādi tiktu nodrošināts, ka vairāki paralēli atbalsta pasākumi nepārsniedz šajā regulā noteikto robežlielumu, un lai piemērotu kumulācijas noteikumus.
- (16) Pārredzamības, vienlīdzīgas attieksmes un *de minimis* robežlieluma pareizas piemērošanas labad visām dalībvalstīm būtu jāpiemēro viena un tā pati aprēķinu metode. Lai atvieglotu šo aprēķinu, atbalsta summas, kas nav naudas līdzekļu dotācijas, būtu jāizsaka kā to bruto dotācijas ekvivalents. Lai aprēķinātu bruto dotācijas ekvivalentu pārredzamiem atbalsta veidiem, kas nav dotācijas, un vairākās daļās maksājama atbalstam, ir jāizmanto šā atbalsta piešķiršanas laikā spēkā esošās tirgus procentu likmes. Lai nodrošinātu valsts atbalsta noteikumu vienveidīgu, pārredzamu un vienkāršu piemērošanu, piemērojamajām tirgus likmēm šīs regulas nolūkiem vajadzētu būt atsaucies likmēm, kas noteiktas Komisijas paziņojumā par atsaucies likmes un diskonta likmes noteikšanas metodes pārskatīšanu ⁽¹⁾.
- (17) Atbalsts aizdevumu veidā, tostarp *de minimis* riska finansējuma atbalsts aizdevumu veidā, būtu jāuzskata par pārredzamu *de minimis* atbalstu, ja bruto dotācijas ekvivalents ir aprēķināts, pamatojoties uz tirgus procentu likmēm, kuras ir spēkā atbalsta piešķiršanas laikā. Lai vienkāršotu neliela apjoma īstermiņa aizdevumu izskatīšanu, šajā regulā būtu jāparedz skaidrs noteikums, kas ir viegli piemērojams un ņem vērā gan aizdevuma apjomu, gan ilgumu. Pamatojoties uz Komisijas pieredzi, attiecībā uz aizdevumiem, kuriem ir nodrošinājums vismaz 50 % apmērā no aizdevuma un kuri nepārsniedz vai nu EUR 150 000 un piecu gadu ilgumu, vai EUR 75 000 un desmit gadu ilgumu, var uzskatīt, ka to bruto dotācijas ekvivalents nepārsniedz *de minimis* robežlielumu. Ņemot vērā, ka ir sarežģīti noteikt bruto dotācijas ekvivalentu atbalstam, kas piešķirts uzņēmumiem, kuri varētu nespēt atmaksāt aizdevumu, šis noteikums nebūtu jāpiemēro šādiem uzņēmumiem.
- (18) Atbalstu kapitāla iepludināšanas veidā nebūtu jāuzskata par pārredzamu *de minimis* atbalstu, izņemot, ja iepludinātā publiskā kapitāla kopsumma nepārsniedz *de minimis* robežlielumu. Atbalstu riska finansējuma pasākumu veidā, kas izpaužas kā pašu kapitāla vai kvazikapitāla ieguldījumi, kā minēts pamatnostādņēs par riska finansējumu ⁽²⁾, nebūtu jāuzskata par pārredzamu *de minimis* atbalstu, izņemot, ja saskaņā ar attiecīgo pasākumu nodrošinātais kapitāls nepārsniedz *de minimis* robežlielumu.

⁽¹⁾ Komisijas paziņojums par atsaucies likmes un diskonta likmes noteikšanas metodes pārskatīšanu (OV C 14, 19.1.2008., 6. lpp.).

⁽²⁾ Kopienas pamatnostādnes par valsts atbalstu, lai veicinātu riska kapitāla ieguldījumus mazos un vidējos uzņēmumos (OV C 194, 18.8.2006., 2. lpp.).

- (19) Atbalsts garantiju veidā, tostarp *de minimis* riska finansējuma atbalsts garantiju veidā, būtu jāuzskata par pārredzamu atbalstu, ja bruto dotācijas ekvivalents ir aprēķināts, pamatojoties uz drošības zonas prēmijām, kas attiecīgajam uzņēmumu veidam noteiktas Komisijas paziņojumā⁽¹⁾. Lai vienkāršotu izskatīšanas procedūru īstermiņa garantijām, ar kurām sedz lielākais 80 % no salīdzinoši neliela apjoma aizdevuma, šajā regulā būtu jāparedz skaidrs noteikums, kas ir viegli piemērojams un ņem vērā gan pamatā esošā aizdevuma apjomu, gan garantijas ilgumu. Šis noteikums nebūtu piemērojams garantijām par pamatā esošajiem darījumiem, kas nav aizdevumi, piemēram, garantijām par pašu kapitāla darījumiem. Ja garantijas apmērs nepārsniedz 80 % no attiecīgā aizdevuma, garantētā summa nepārsniedz EUR 225 000 un garantijas ilgums nepārsniedz piecus gadus, garantiju var uzskatīt par tādu, kuras bruto dotācijas ekvivalents nepārsniedz *de minimis* robežlielumu. Tas pats attiecas uz garantiju, kuras apmērs nepārsniedz 80 % no pamatā esošā aizdevuma, garantētā summa nepārsniedz EUR 112 500 un garantijas ilgums nepārsniedz desmit gadus. Turklāt dalībvalstis var izmantot garantiju bruto dotācijas ekvivalenta aprēķināšanas metodi, kura bijusi paziņota Komisijai saskaņā ar citu tajā laikā piemērojamu Komisijas regulu valsts atbalsta jomā un kuru Komisija ir akceptējusi kā tādu, kas atbilst Garantiju paziņojumam vai tam sekojošam paziņojumam, ar nosacījumu, ka akceptētā metode attiecas tieši uz attiecīgo garantijas veidu un attiecīgo pamatā esošā darījuma veidu šīs regulas piemērošanas kontekstā. Ņemot vērā, ka ir sarežģīti noteikt bruto dotācijas ekvivalentu atbalstam, kas piešķirts uzņēmumiem, kuri varētu nespēt atmaksāt aizdevumu, šis noteikums nebūtu jāpiemēro šādiem uzņēmumiem.
- (20) Ja *de minimis* atbalsta shēmu īsteno ar finanšu starpnieku palīdzību, būtu jānodrošina, ka tie nesaņem nekādu valsts atbalstu. To var panākt, piemēram, pieprasot, lai finanšu starpnieki, kuri gūst labumu no valsts garantijas, maksā tirgus apstākļiem atbilstīgu prēmiju vai pilnībā nodod gūto labumu galīgajiem saņēmējiem, vai ievērojot *de minimis* robežlielumu un pārējos šīs regulas nosacījumus arī starpnieku līmenī.
- (21) Pamatojoties uz dalībvalsts paziņojumu, Komisija var pārbaudīt, vai pasākums, kas nav dotācija, aizdevums, garantija, kapitāla iepludināšana vai riska finansēšanas pasākums pašu kapitāla vai kvazikapitāla ieguldījumu veidā, atbilst bruto dotācijas ekvivalentam, kurš nepārsniedz *de minimis* robežlielumu, un uz ko tādējādi varētu attiekties šī regula.
- (22) Komisijai ir pienākums nodrošināt, ka tiek ievēroti valsts atbalsta noteikumi, un saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 4. panta 3. punktā paredzēto sadarbības principu dalībvalstīm būtu jāatvieglo šā mērķa sasniegšana, izveidojot vajadzīgos instrumentus, lai nodrošinātu, ka *de minimis* atbalsta kopsumma, kas piešķirta vienam vienotam uzņēmumam saskaņā ar *de minimis* noteikumiem, nepārsniedz kopējo pieļaujamo robežlielumu. Tālā dalībvalstīm, piešķirot *de minimis* atbalstu, attiecīgais uzņēmums būtu jāinformē par piešķirtā *de minimis* atbalsta summu un tā *de minimis* raksturu un konkrēti jāatsaucas uz šo regulu. Dalībvalstīm būtu jāuzrauga piešķirtais atbalsts, lai nodrošinātu, ka attiecīgie robežlielumi netiek pārsniegti un tiek ievēroti kumulācijas noteikumi. Lai izpildītu minēto pienākumu, pirms šāda atbalsta piešķiršanas attiecīgajai dalībvalstij no uzņēmuma būtu jāiegūst deklarācija par citu *de minimis* atbalstu, uz kuru attiecas šī regula vai citas *de minimis* regulas un kas saņemts attiecīgajā fiskālajā gadā un iepriekšējos divos fiskālajos gados. Alternatīvi dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai izveidot centrālu reģistru, kurā ir pilnīga informācija par piešķirto *de minimis* atbalstu, un pārbaudīt, vai jauna atbalsta piešķiršana nepārsniedz attiecīgo robežlielumu.
- (23) Pirms jebkura jauna *de minimis* atbalsta piešķiršanas katrai dalībvalstij būtu jāpārlicinās, ka ar jauno *de minimis* atbalstu minētajā dalībvalstī netiks pārsniegts ne *de minimis* robežlielums, ne valsts maksimālais apjoms un ka ir izpildīti pārējie šīs regulas nosacījumi.
- (24) Ņemot vērā Komisijas pieredzi un jo īpaši to, cik bieži parasti ir jāpārskata valsts atbalsta politika, šīs regulas piemērošanas periodam vajadzētu būt ierobežotam. Ja šīs regulas piemērošanas laiks beidzas un netiek pagarināts, attiecībā uz *de minimis* atbalstu, uz ko attiecas šī regula, būtu jādod dalībvalstīm sešu mēnešu pielāgošanās periods,

(1) Piemēram, Komisijas paziņojums par EK līguma 87. un 88. panta piemērošanu valsts atbalstam garantiju veidā (OV C 155, 20.6.2008., 10. lpp.).

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Darbības joma

1. Šo regulu piemēro atbalstam, ko piešķir uzņēmumiem zvejniecības un akvakultūras nozarē, izņemot:
 - a) atbalstu, kura summa ir noteikta, pamatojoties uz iepirkto vai tirgū laisto produktu cenu vai daudzumu;
 - b) atbalstu darbībām, kas saistītas ar eksportu uz trešām valstīm vai dalībvalstīm, tas ir, atbalstu, kas tieši saistīts ar eksportētajiem daudzumiem, izplatīšanas tīkla izveidi un darbību vai citiem kārtējiem izdevumiem, kas saistīti ar eksporta darbībām;
 - c) atbalstu, ko piešķir ar nosacījumu, ka importa preču vietā tiek izmantotas vietējās preces;
 - d) atbalstu zvejas kuģu iegādei;
 - e) atbalstu zvejas kuģu galvenā dzinēja vai palīgdzinēja modernizācijai vai nomaiņai;
 - f) atbalstu darbībām, kas palielina kuģa zvejas kapacitāti, vai aprīkojumam, kas palielina kuģa spēju atrast zivis;
 - g) atbalstu jaunu zvejas kuģu būvei vai zvejas kuģu importēšanai;
 - h) atbalstu zvejas darbību pagaidu vai galīgai pārtraukšanai, ja vien Regulā (ES) Nr. 508/2014 nav īpaši noteikts citādi;
 - i) atbalstu izpētes zvejai;
 - j) atbalstu uzņēmuma īpašumtiesību nodošanai;
 - k) atbalstu tiešai krājumu atjaunošanai, izņemot gadījumus, kad tas ar Savienības tiesību aktu ir skaidri noteikts kā saglabāšanas pasākums vai tiek veikta krājumu eksperimentāla atjaunošana.
2. Ja uzņēmums darbojas zvejniecības un akvakultūras nozarē un darbojas arī vienā vai vairākās nozarēs vai veic citas darbības, kas ietilpst Regulas (ES) Nr. 1407/2013 darbības jomā, atbalstam, ko piešķir pēdējām minētajām nozarēm vai darbībām, piemēro minēto regulu ar nosacījumu, ka attiecīgā dalībvalsts ar tādiem piemērotiem līdzekļiem kā darbību vai izmaksu nošķiršana nodrošina to, ka darbības zvejniecības un akvakultūras nozarē negūst labumu no *de minimis* atbalsta, ko piešķir saskaņā ar minēto regulu.
3. Ja uzņēmums darbojas zvejniecības un akvakultūras nozarē, kā arī lauksaimniecības produktu primārās ražošanas nozarē, kas ietilpst Komisijas Regulas (ES) Nr. 1408/2013 ⁽¹⁾ darbības jomā, atbalstam, ko piešķir pirmajai minētajai nozarei, piemēro šo regulu ar nosacījumu, ka attiecīgā dalībvalsts ar tādiem piemērotiem līdzekļiem kā darbību vai izmaksu nošķiršana nodrošina to, ka lauksaimniecības produktu primārā ražošana negūst labumu no *de minimis* atbalsta, ko piešķir saskaņā ar šo regulu.

2. pants

Definīcijas

1. Šajā regulā piemēro šādas definīcijas:
 - a) "uzņēmumi zvejniecības un akvakultūras nozarē" ir uzņēmumi, kas nodarbojas ar zvejas un akvakultūras produktu ražošanu, apstrādi un tirdzniecību;
 - b) "zvejas un akvakultūras produkti" ir produkti, kas definēti Regulas (ES) Nr. 1379/2013 5. panta a) un b) punktā;

⁽¹⁾ Komisijas 2013. gada 18. decembra Regula (ES) Nr. 1408/2013 par Līguma par Eiropas Savienības darbību 107. un 108. panta piemērošanu *de minimis* atbalstam lauksaimniecības nozarē (OV L 352, 24.12.2013., 9. lpp.).

- c) "apstrāde un tirdzniecība" ir visas darbības, tostarp manipulācijas, apstrāde, ražošana un izplatīšana, ko veic laikā starp izkraušanas vai ieguves posmu un galaprodukta posmu.
2. "Viens vienots uzņēmums" šīs regulas nolūkā ietver visus uzņēmumus, kuru starpā pastāv vismaz vienas no šādām attiecībām:
- a) vienam uzņēmumam ir akcionāru vai dalībnieku balsstiesību vairākums citā uzņēmumā;
 - b) vienam uzņēmumam ir tiesības iecelt vai atlaist cita uzņēmuma pārvaldes, vadības vai uzraudzības struktūras locekļu vairākumu;
 - c) vienam uzņēmumam ir tiesības īstenot dominējošu ietekmi pār citu uzņēmumu saskaņā ar līgumu, kas noslēgts ar šo uzņēmumu, vai saskaņā ar tā dibināšanas līguma klauzulu vai statūtiem;
 - d) viens uzņēmums, kas ir cita uzņēmuma akcionārs vai dalībnieks, vienpersoniski kontrolē akcionāru vai dalībnieku vairākuma balsstiesības minētajā uzņēmumā saskaņā ar vienošanos, kas panākta ar pārējiem minētā uzņēmuma akcionāriem vai dalībniekiem.

Uzņēmumi, kuriem kādas no pirmās daļas a)–d) apakšpunktā minētajām attiecībām pastāv ar vienu vai vairāku citu uzņēmumu starpniecību, arī ir uzskatāmi par vienu vienotu uzņēmumu.

3. pants

De minimis atbalsts

1. Atbalsta pasākumus, kas atbilst šajā regulā paredzētajiem nosacījumiem, uzskata par tādiem, kuri neatbilst visiem Līguma 107. panta 1. punkta kritērijiem un tādējādi ir atbrīvoti no Līguma 108. panta 3. punktā noteiktās paziņošanas prasības.
 2. Kopējais *de minimis* atbalsts, ko viena dalībvalsts piešķirusi vienam vienotam uzņēmumam zvejniecības un akvokultūras nozarē, jebkurā triju fiskālo gadu periodā nepārsniedz EUR 30 000.
 3. Kumulatīvā *de minimis* atbalsta summa, ko viena dalībvalsts piešķirusi uzņēmumiem, kuri darbojas zvejniecības un akvokultūras nozarē, jebkurā triju fiskālo gadu periodā nepārsniedz pielikumā noteikto valsts maksimālo apjomu.
 4. *De minimis* atbalstu uzskata par piešķirtu brīdī, kad uzņēmumam saskaņā ar piemērojamo valsts tiesisko regulējumu ir piešķirtas likumīgās tiesības saņemt atbalstu, neatkarīgi no datuma, kurā *de minimis* atbalsts uzņēmumam izmaksāts.
 5. Šā panta 2. punktā noteikto robežlielumu un 3. punktā minēto valsts maksimālo apjomu piemēro neatkarīgi no *de minimis* atbalsta veida vai izvirzītā mērķa un neatkarīgi no tā, vai dalībvalsts piešķirto atbalstu pilnībā vai daļēji finansē no Savienības resursiem. Triju fiskālo gadu periodu nosaka, ņemot vērā fiskālo gadu sistēmu, kuru uzņēmums izmanto attiecīgajā dalībvalstī.
 6. Lai piemērotu 2. punktā noteikto robežlielumu un 3. punktā minēto valsts maksimālo apjomu, atbalstu izsaka kā naudas līdzekļu dotāciju. Izmanto bruto summas, tas ir, summas pirms nodokļiem vai citiem atskaitījumiem. Ja atbalstu piešķir citā veidā, nevis kā dotāciju, atbalsta summa ir atbalsta bruto dotācijas ekvivalents.
- Atbalstu, kas izmaksājams vairākās daļās, diskontē atbilstoši tā vērtībai piešķiršanas brīdī. Procentu likme, ko izmanto diskontēšanai, ir atbalsta piešķiršanas laikā piemērojamā diskonta likme.
7. Ja, piešķirot jaunu *de minimis* atbalstu, tiktu pārsniegts 2. punktā noteiktais robežlielums vai 3. punktā minētais valsts maksimālais apjoms, šo regulu nevar piemērot nevienai minētā jaunā atbalsta daļai.
 8. Lai uzņēmumu apvienošanās vai iegādes gadījumā noteiktu, vai ar jaunu *de minimis* atbalstu jaunajam uzņēmumam vai uzņēmumam, kas veic iegādi, netiktu pārsniegts robežlielums vai valsts maksimālais apjoms, ņem vērā visu katram apvienošanās iesaistītajam uzņēmumam iepriekš piešķirto *de minimis* atbalstu. Pirms apvienošanās vai iegādes likumīgi piešķirtais *de minimis* atbalsts arī pēc tam tiek uzskatīts par likumīgu.

9. Ja vienu uzņēmumu sadala divos vai vairākos atsevišķos uzņēmumos, pirms sadalīšanas piešķirto *de minimis* atbalstu attiecina uz uzņēmumu, kurš no šā atbalsta guva labumu un kurš principā ir uzņēmums, kas pārņem darbības, kurām tika izmantots attiecīgais *de minimis* atbalsts. Ja šāda attiecināšana nav iespējama, attiecīgo *de minimis* atbalstu attiecina proporcionāli, pamatojoties uz jauno uzņēmumu pašu kapitāla bilances vērtību sadales faktiskajā datumā.

4. pants

Bruto dotācijas ekvivalenta aprēķins

1. Šo regulu piemēro vienīgi atbalstam, kuram ir iespējams iepriekš precīzi aprēķināt bruto dotācijas ekvivalentu, neveicot riska novērtējumu ("pārredzams atbalsts").
2. Atbalstu dotāciju vai procentu likmju subsīdiju veidā uzskata par pārredzamu *de minimis* atbalstu.
3. Atbalstu aizdevumu veidā uzskata par pārredzamu *de minimis* atbalstu, ja:
 - a) saņēmējam netiek piemērota kolektīva maksātspējas procedūra vai tas neatbilst savas valsts tiesību aktos noteiktiem kritērijiem, lai tam pēc kreditoru pieprasījuma piemērotu kolektīvu maksātspējas procedūru. Lielo uzņēmumu gadījumā saņēmējam jābūt situācijā, kas pielīdzināma vismaz B- kredītreitingam; un
 - b) aizdevuma nodrošinājums ir vismaz 50 % apmērā no aizdevuma un aizdevuma summa sasniedz EUR 150 000 piecu gadu laikā vai EUR 75 000 desmit gadu laikā; ja aizdevuma summa ir mazāka par minētajām summām un/vai aizdevums ir piešķirts uz mazāk nekā, attiecīgi, pieciem vai desmit gadiem, aizdevuma bruto dotācijas ekvivalentu aprēķina kā atbilstīgo proporciju no robežlieluma, kas noteikts 3. panta 2. punktā; vai
 - c) bruto dotācijas ekvivalents ir aprēķināts, pamatojoties uz piešķiršanas laikā piemērojamo atsaucē likmi.
4. Atbalstu kapitāla iepludināšanas veidā uzskata par pārredzamu *de minimis* atbalstu vienīgi tad, ja iepludinātā publiskā kapitāla kopsumma nepārsniedz 3. panta 2. punktā noteikto *de minimis* robežlielumu.
5. Atbalstu riska finansējuma pasākumu veidā, kas izpaužas kā pašu kapitāla vai kvazikapitāla ieguldījumi, uzskata par pārredzamu *de minimis* atbalstu vienīgi tad, ja vienam vienotam uzņēmumam nodrošinātais kapitāls nepārsniedz 3. panta 2. punktā noteikto *de minimis* robežlielumu.
6. Atbalstu garantiju veidā uzskata par pārredzamu *de minimis* atbalstu, ja:
 - a) saņēmējam netiek piemērota kolektīva maksātspējas procedūra vai tas neatbilst savas valsts tiesību aktos noteiktiem kritērijiem, lai tam pēc kreditoru pieprasījuma piemērotu kolektīvu maksātspējas procedūru. Lielo uzņēmumu gadījumā saņēmējam jābūt situācijā, kas pielīdzināma vismaz B- kredītreitingam; un
 - b) garantijas apmērs nepārsniedz 80 % no pamatā esošā aizdevuma un vai nu garantētā summa nepārsniedz EUR 225 000 un garantijas ilgums ir pieci gadi, vai arī garantētā summa nepārsniedz EUR 112 500 un garantijas ilgums ir desmit gadi; ja garantētā summa ir mazāka par minētajām summām un/vai garantijas ilgums ir mazāks nekā attiecīgi pieci vai desmit gadi, šīs garantijas bruto dotācijas ekvivalentu aprēķina kā atbilstošo proporciju no robežlieluma, kas noteikts 3. panta 2. punktā; vai
 - c) bruto dotācijas ekvivalents ir aprēķināts, pamatojoties uz drošības zonas prēmijām, kas noteiktas Komisijas paziņojumā; vai
 - d) pirms īstenošanas:
 - i) garantijas bruto dotācijas ekvivalenta aprēķināšanai izmantotā metode ir paziņota Komisijai saskaņā ar citu tajā laikā piemērojamu Komisijas regulu un Komisija šo metodi ir akceptējusi kā tādu, kas atbilst Garantiju paziņojumam vai tam sekojošam paziņojumam; un
 - ii) minētā metode attiecas tieši uz attiecīgo garantijas veidu un attiecīgo pamatā esošā darījuma veidu šīs regulas piemērošanas kontekstā.
7. Atbalstu citu instrumentu veidā uzskata par pārredzamu *de minimis* atbalstu, ja instrumentā ir paredzēts maksimālais apjoms, kas nodrošina, ka netiek pārsniegts attiecīgais robežlielums.

5. pants

Kumulācija

1. Ja uzņēmums darbojas zvejniecības un akvakultūras nozarē un darbojas arī vienā vai vairākās nozarēs vai veic citas darbības, kas ietilpst Regulas (ES) Nr. 1407/2013 darbības jomā, *de minimis* atbalstu, ko piešķir darbībām zvejniecības un akvakultūras nozarē saskaņā ar šo regulu, var kumulēt ar *de minimis* atbalstu, ko piešķir pēdējām minētajām nozarēm vai darbībām, līdz attiecīgajam robežlielumam, kas noteikts Regulas (ES) Nr. 1407/2013 3. panta 2. punktā, ar nosacījumu, ka attiecīgā dalībvalstis ar tādiem piemērotiem līdzekļiem kā darbību vai izmaksu nošķiršana nodrošina to, ka darbības zvejniecības un akvakultūras nozarē negūst labumu no *de minimis* atbalsta, ko piešķir saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 1407/2013.
2. Ja uzņēmums darbojas zvejniecības un akvakultūras nozarē, kā arī lauksaimniecības produktu primārajā ražošanā, *de minimis* atbalstu, ko piešķir saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 1408/2013, var kumulēt ar *de minimis* atbalstu, ko piešķir zvejniecības un akvakultūras nozarē saskaņā ar šo regulu, līdz šajā regulā noteiktajam robežlielumam ar nosacījumu, ka attiecīgā dalībvalstis ar tādiem piemērotiem līdzekļiem kā darbību vai izmaksu nošķiršana nodrošina to, ka lauksaimniecības produktu primārā ražošana negūst labumu no *de minimis* atbalsta, ko piešķir saskaņā ar šo regulu.
3. *De minimis* atbalstu nekumulē ar valsts atbalstu attiecībā uz vienām un tām pašām attiecināmajām izmaksām vai valsts atbalstu tam pašam riska finansējuma pasākumam, ja šīs kumulācijas rezultātā tiktu pārsniegta attiecīgā maksimālā atbalsta intensitāte vai atbalsta summa, kāda konkrētā gadījuma īpašajos apstākļos ir noteikta grupu atbrīvojuma regulā vai lēmumā, kuru pieņēmusi Komisija. *De minimis* atbalstu, kas nav piešķirts konkrētu attiecināmo izmaksu segšanai vai kas nav attiecināms uz konkrētām attiecināmajām izmaksām, drīkst kumulēt ar citu valsts atbalstu, kas piešķirts saskaņā ar grupu atbrīvojuma regulu vai lēmumu, kuru pieņēmusi Komisija.

6. pants

Uzraudzība

1. Ja dalībvalsts kādam uzņēmumam plāno piešķirt *de minimis* atbalstu saskaņā ar šo regulu, tā rakstiski informē šo uzņēmumu par atbalsta iespējamo summu, kas izteikta kā bruto dotācijas ekvivalents, un par atbalsta *de minimis* raksturu, skaidri atsaucoties uz šo regulu un norādot tās nosaukumu un atsauci uz publikāciju *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*. Ja *de minimis* atbalstu saskaņā ar šo regulu, pamatojoties uz kādu shēmu, piešķir dažādiem uzņēmumiem un ja šiem uzņēmumiem saskaņā ar minēto shēmu tiek piešķirtas dažādas individuālā atbalsta summas, attiecīgā dalībvalsts var izvēlēties šīs saistības pildīt, informējot attiecīgos uzņēmumus par fiksētu summu, kas atbilst maksimālajai atbalsta summai, kuru var piešķirt atbilstoši minētajai shēmai. Šādā gadījumā, nosakot, vai ir sasniegts 3. panta 2. punktā noteiktais robežlielums un nav pārsniegts 3. panta 3. punktā minētais valsts maksimālais apjoms, izmanto fiksēto summu. Pirms atbalsta piešķiršanas dalībvalsts no attiecīgā uzņēmuma pieprasa rakstisku vai elektronisku deklarāciju par visu citu *de minimis* atbalstu, kuru iepriekšējo divu fiskālo gadu un kārtējā fiskālā gada laikā uzņēmums ir saņēmis saskaņā ar šo regulu vai citām *de minimis* regulām.
2. Ja dalībvalsts ir izveidojusi *de minimis* atbalsta centrālo reģistru, kas satur pilnīgu informāciju par visu *de minimis* atbalstu, ko piešķirusi jebkura minētās dalībvalsts iestāde, tad 1. punktu pārstāj piemērot no brīža, kad reģistrā ir dati par triju fiskālo gadu periodu.
3. Dalībvalsts jaunu *de minimis* atbalstu saskaņā ar šo regulu piešķir tikai pēc tam, kad ir pārbaudījusi, ka šis atbalsts nepalielina attiecīgajam uzņēmumam piešķirtā *de minimis* atbalsta kopsummu virs 3. panta 2. punktā noteiktā robežlieluma un 3. panta 3. punktā minētā valsts maksimālā apjoma un ka ir ievēroti visi šajā regulā iekļautie nosacījumi.
4. Dalībvalstis reģistrē un apkopo visu informāciju par šīs regulas piemērošanu. Šajā informācijā ietver visus datus, kas vajadzīgi, lai pierādītu, ka šīs regulas nosacījumi ir ievēroti. Datus par individuālo *de minimis* atbalstu glabā 10 fiskālos gadus, sākot no šā atbalsta piešķiršanas dienas. Datus par *de minimis* atbalsta shēmu glabā 10 fiskālos gadus, sākot no dienas, kurā saskaņā ar šo shēmu piešķirts pēdējais individuālais atbalsts.
5. Pēc rakstiska pieprasījuma attiecīgā dalībvalsts 20 darbdienu laikā vai tādā ilgākā laikposmā, kāds noteikts pieprasījumā, sniedz Komisijai visu informāciju, kuru Komisija uzskata par vajadzīgu, lai novērtētu, vai šīs regulas nosacījumi ir izpildīti, un jo īpaši informāciju par *de minimis* atbalsta kopsummu, ko uzņēmums saņēmis saskaņā ar šo regulu un saskaņā ar citām *de minimis* regulām.

7. pants

Pārejas noteikumi

1. Šo regulu piemēro atbalstam, kas piešķirts pirms tās stāšanās spēkā, ja tas atbilst šajā regulā paredzētajiem nosacījumiem. Jebkuru atbalstu, kas neatbilst minētajiem nosacījumiem, Komisija novērtēs atbilstoši attiecīgajām nostādnēm, pamatnostādnēm un paziņojumiem.
2. Uzskata, ka jebkurš individuālais *de minimis* atbalsts, kas piešķirts laikā no 2005. gada 1. janvāra līdz 2008. gada 30. jūnijam un atbilst Regulas (EK) Nr. 1860/2004 nosacījumiem, neatbilst visiem Līguma 107. panta 1. punkta kritērijiem un tādējādi ir atbrīvots no Līguma 108. panta 3. punktā noteiktās paziņošanas prasības.
3. Uzskata, ka jebkurš individuālais *de minimis* atbalsts, kas piešķirts laikā no 2007. gada 31. jūlija līdz 2014. gada 30. jūnijam un atbilst Regulas (EK) Nr. 875/2007 nosacījumiem, neatbilst visiem Līguma 107. panta 1. punkta kritērijiem un tādējādi ir atbrīvots no Līguma 108. panta 3. punktā noteiktās paziņošanas prasības.
4. Pēc šīs regulas spēkā esības perioda beigām jebkurai *de minimis* atbalsta shēmai, kas atbilst šīs regulas nosacījumiem, šī regula ir piemērojama vēl sešus turpmākos mēnešus.

8. pants

Stāšanās spēkā un piemērošanas periods

Šī regula stājas spēkā 2014. gada 1. jūlijā.

To piemēro līdz 2020. gada 31. decembrim.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2014. gada 27. jūnijā

Komisijas vārdā –
priekšsēdētājs
José Manuel BARROSO

PIELIKUMS

Valsts maksimālais apjoms, kas minēts 3. panta 3. punktā

(EUR)

Dalībvalsts	Dalībvalstij piešķirtā <i>de minimis</i> atbalsta maksimālā kumulatīvā summa zvejniecības un akvakultūras jomā
Beļģija	11 240 000
Bulgārija	1 270 000
Čehijas Republika	3 020 000
Dānija	51 720 000
Vācija	55 520 000
Igaunija	3 930 000
Īrija	20 820 000
Grieķija	27 270 000
Spānija	165 840 000
Francija	112 550 000
Horvātija	6 260 000
Itālija	96 310 000
Kipra	1 090 000
Latvija	4 450 000
Lietuva	8 320 000
Luksemburga	0
Ungārija	975 000
Malta	2 500 000
Nīderlande	22 960 000
Austrija	1 510 000
Polija	41 330 000
Portugāle	29 200 000
Rumānija	2 460 000
Slovēnija	990 000
Slovākija	860 000
Somija	7 450 000
Zviedrija	18 860 000
Apvienotā Karaliste	114 780 000